

Meditatie is er niet om over God na te denken.

Niets is er essentieel nieuw of modern aan de christelijke context van meditatie.

Zij heeft tot doel ons met volle aandacht open te stellen voor onze eigen natuur, onze eigen schepping te beleven vanuit de eerste hand en bovenal: Gods levende Geest in onze harten te ontvangen en te ervaren. Het leven van de Geest in ons is onverwoestbaar en eeuwig, en in deze zin zijn de waarheden die de christelijke context van meditatie uitmaken, altijd nieuw en voortdurend modern.

De meditatie is er niet om over God na te denken, noch over zijn Zoon Jezus, noch over de Heilige Geest. We beogen iets dat onnoemelijk groter is.

Als we ons afwenden van alles wat voorbijgaat of zich toevallig aan ons voordoet, dan is het niet om over God na te denken, **maar om met God te zijn, om Hem te ervaren** als de grond van ons bestaan. We mogen dan wel weten dat Jezus de Openbaring is van de Vader, dat Jezus onze Weg is naar de Vader, maar ons weten is anders als we Jezus' aanwezigheid in ons ervaren, en vanuit die ervaring in de aanwezigheid worden gebracht van zijn Vader en onze Vader.

Tallose mensen komen tegenwoordig tot het besef dat er een hemelsbreed verschil is tussen het denken over deze waarheden van het christelijk geloof en het beleven ervan, tussen het geloven van 'horen zeggen' of het geloven vanuit een persoonlijke herkenning.

Het beleven en het bekrachtigen van deze waarheden zijn niet enkel het werk van specialisten in het gebed. De inspirerende en uitbundige brieven van Paulus waren niet gericht tot een besloten kloosterorde, maar waren bestemd voor de gewone mensen, slaggers en bakkers van Rome, Efeze en Korinte.

Dit zijn waarheden die ieder van ons in zichzelf geacht wordt te herkennen. Dit betrachten we in meditatie.

Uit: "VAN WOORD NAAR STILTE", pp. 25, 26 - John Main o.s.b.,
Uitg. Lannoo, Tielt, 2000.